

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Alenou Hrdličkovou v právní věci žalobce: **MMI Group spol. s r.o.**, IČ 25238043, se sídlem Svatava, S. K. Neumanna 194, PSČ 357 03, proti žalovanému: **F. V.**, nar. xxx, bytem xxx xxx, xxx xxx, PSČ xxx, zast. Mgr. Slavomírem Teclem, advokátem se sídlem Havlíčkův Brod, Kalinovo nábřeží 605, PSČ 580 01, o zaplacení částky 20.207,19 Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 20.207,19 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% p.a. z této částky od 16.2.2016 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Co do nároku na zaplacení zákonného úroku z prodlení ve výši 8,05% p.a. z částky 20.207,19 Kč od 5.1.2016 do 15.2.2016 se žaloba zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 1.010,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 22.2.2016 se žalobce domáhal na žalovaném zaplacení částky 20.207,19 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky od 5.1.2016 do zaplacení, a to z titulu náhrady škody, kterou dle žalobních tvrzení způsobil žalovaný právnímu předchůdci žalobce – společnosti EUROPAPIER – BOHEMIA, spol. s r.o. tím, že jakožto xxx společnosti FXXX XXXE s.r.o., do 30.6.2014 pod obchodní firmou RXXXO s.r.o. (dále jen „dlužník“) nepodal včas insolvenční návrh ve věci tohoto dlužníka.

Žalobce tvrdil, že dne 16.10.2013 dodal jeho právní předchůdce EUROPAPIER – BOHEMIA spol. s r.o. dlužníkovi zboží (lepenkové kartony), dlužník toto zboží převzal a dne 17.10.2013 právní předchůdce žalobce vyúčtoval dlužníkovi cenu za toto převzaté zboží ve výši 18.004,70 Kč se splatností 17.10.2013, dlužník tuto částku právnímu předchůdce žalobce nezaplatil. Dne 31.3.2014 podal jediný společník dlužníka insolvenční návrh ve věci dlužníka. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9.6.2014, č.j. MSPH XXX – A-20, byl zjištěn úpadek dlužníka a na jeho majetek byl prohlášen konkurs. Dne 11.6.2014 přihlásil právní předchůdce žalobce do insolvenčního řízení svou pohledávku v celkové výši 20.207,19 Kč z titulu kupní smlouvy. Pohledávka sestávala z jistiny ve výši 18.004,70 Kč, z příslušenství ve výši 933,16 Kč a ze smluvní pokuty ve výši 1.269,33 Kč. Dne 9.9.2014 se konalo přezkumné jednání v insolvenční věci dlužníka FXXX XXXE s.r.o. a pohledávka právního předchůdce žalobce byla v rámci tohoto přezkumného jednání zjištěna ve výši 20.207,19 Kč bez práva zajištěného věřitele na uspokojení ze zajištěného majetku. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2.2.2016, č.j. MSPH XXX-B-28, byla schválena konečná zpráva ve věci konkurzu na majetek uvedeného dlužníka, z níž vyplynulo, že zůstatek určený pro věřitele v rozvrhu činí 0 Kč. Z tohoto usnesení tedy bylo zřejmé, že pohledávka právního předchůdce žalobce nebude v rámci konkurzu uspokojena. Dne 9.2.2016 byla mezi žalobcem jakožto postupníkem a společností EUROPAPIER – BOHEMIA spol. s.r.o. jakožto postupitelem uzavřena smlouva o postoupení pohledávky, na jejímž základě společnost EUROPAPIER – BOHEMIA spol. s.r.o. jakožto původní věřitel dlužníka FXXX XXXE spol. s.r.o. postoupila na žalobce pohledávku za dlužníkem přihlášenou do insolvenčního řízení. Postupitel současně oznámil postoupení pohledávky žalovanému a současně xxx společnosti FXXX XXXE s.r.o. D. L.. Dopisem z 12.2.2016 vyzval žalobce žalovaného k úhradě žalované částky jakožto škody vzniklé v důsledku pozdního podání insolvenčního návrhu, a to ve lhůtě 3 dnů od doručení výzvy. Žalovaný žalobci dlužnou částku nezaplatil a žalobce proto uplatnil svůj nárok u soudu podanou žalobou.

K odpovědnosti žalovaného za vzniklou škodu žalobce dále v žalobě tvrdil, že žalovaný byl xxx a zároveň xxx dlužníka FXXX XXXE spol. s.r.o. od 30.10.2012 do 30.6.2014. Dlužník byl v úpadkové situaci již od 20.6.2013, kdy došlo poprvé k naplnění formálních znaků úpadku ve smyslu insolvenčního zákona, tedy kdy měl dlužník více věřitelů s pohledávkami staršími než 3 měsíce po splatnosti. Následně se tento stav pouze zhoršoval a narůstal počet věřitelů s neuhrazenými pohledávkami. K insolvenčnímu návrhu z 31.3.2014 dlužník připojil seznam svých splatných závazků, o němž prohlásil, že je úplný a správný. Z tohoto seznamu vyplývá, že k 20.6.2013 měl dlužník minimálně 2 věřitele s pohledávkami staršími než 3 měsíce po splatnosti, a to DIAS TURNOV s.r.o. s pohledávkou ve výši 20.000,- Kč s datem splatnosti 21.3.2013 a VID GlassPartner s.r.o. s pohledávkou ve výši 195.000,- Kč se splatností 2.1.2013. Již k 20.6.2013 měl tedy žalovaný povinnost podat insolvenční návrh ve věci dlužníka FXXX XXXE s.r.o., neboť již k tomuto datu byl dlužník v úpadku. Protože žalovaný tak neučinil, odpovídá žalobci jakožto právnímu nástupci věřitele EUROPAPIER – BOHEMIA spol. s.r.o. za vzniklou škodu ve smyslu § 98 a § 99 insolvenčního zákona.

Zdejší soud vydal v této věci dne 21.4.2016 platební rozkaz pod č.j. 6 Cm 4/2016-8, žalovaný podal včasný odpor.

V písemném vyjádření k žalobě ze 17.5.2016 žalovaný uvedl, že v červnu 2013 dle jeho názoru dlužník ještě v úpadku nebyl. V té době měl určité závazky po splatnosti, snažil se je však splácet. Šlo zejména o závazky vůči společnostem DIAS TURNOV s.r.o. a VID GlassPartner s.r.o. S těmito věřiteli jednal o možnosti splácení dluhu druhý xxx dlužníka P. B.

s tím, že pohledávky těchto věřitelů dlužník splácel alespoň do prosince 2013. Žalovaný se snažil celou situaci řešit, společnost dlužníka stále provozovala brusírnou skla, hledala práci pro své zaměstnance a snažila se vymoci své nezaplacené pohledávky. Od jara 2013 si žalovaný spolu s druhým xxx panem B. přestali vyplácet jakékoli mzdy či odměny. Ve chvíli, kdy žalovaný rezignoval na funkci xxx, provoz společnosti dále fungoval a běžel až do 23.10.2014. Pokud jde o pohledávku věřitele EUROPAPIER – BOHEMIA spol. s r.o., dlužník od této společnosti zakoupil papír, z něhož potřeboval vyrobit krabičky, do kterých balil své výrobky (broušené sklo). Žalovaný po dobu výkonu funkce xxx vždy jednal s péčí řádného hospodáře a je přesvědčen, že žádnou svou povinnost nezanedbal. I v případě, pokud by porušil svou povinnost podat včas insolvenční návrh, tvrdí, že porušení této povinnosti by nemohlo mít vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení. I pokud by tedy insolvenční návrh byl podán dříve, rozsah uspokojení žalobce jakožto věřitele by se nijak nezměnil, na jeho uspokojení by to nemělo žádný vliv. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

Podle § 98 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku (odst. 1 věta první). Povinnost podle odst. 1 mají i zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor dlužníka, který je právnickou osobou v likvidaci. Je-li těchto osob více a jsou-li oprávněny jednat jménem dlužníka samostatně, má tuto povinnost každá z nich. Insolvenční návrh podávají jménem dlužníka (odst. 2).

Podle § 99 shora cit. zákona osoba, která v rozporu s ustanovením § 98 nepodala insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí porušením této povinnosti (odst. 1). Škoda nebo jiná újma podle odstavce 1 spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel (odst. 2). Osoba uvedená v odstavci 1 se odpovědnosti za škodu nebo jinou újmu podle odstavce 2 zproští, jen prokáže-li, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnila vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na její vůli a které nemohla odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po ní spravedlivě požadovat (odst. 3).

V řízení zůstala nesporná žalobní tvrzení o vzniku a výši pohledávky přihlášené předchůdcem žalobce do insolvenčního řízení ve věci dlužníka FXXX XXXE s.r.o. Tato tvrzení jsou rovněž osvědčena dodacím listem č. 87043960 z 16.10.2013 a fakturou č. 1100169907 ze 17.10.2013, splatnou téhož dne, na částku 18.004,70 Kč.

Nesporná rovněž zůstala tvrzení o podání insolvenčního návrhu a o dalším průběhu insolvenčního řízení ve věci dlužníka FXXX XXXE s.r.o. ve vztahu k pohledávce žalobceva předchůdce. Tato tvrzení rovněž vyplývají z obsahu insolvenčního spisu vedeného zdejším soudem pod sp. zn. MSPH XXX-A-20 (insolvenční návrh z 31.3.2014, usnesení o zjištění úpadku dlužníka a o prohlášení konkursu na majetek dlužníka FXXX XXXE spol. s r.o. z 9.6.2014, přihláška pohledávky z 11.6.2014, upravený seznam přihlášených pohledávek na základě prezkumného jednání z 9.9.2014 a usnesení o schválení konečné zprávy z 2.2.2016).

Ze shora uvedeného usnesení ze dne 2.2.2016 vyplývá, že insolvenční soud schválil konečnou zprávu, dle níž příjmy majetkové podstaty včetně zálohy na náklady insolvenčního

řízení složené dlužníkem činí 148.073,66 Kč, výdaje včetně odměny a náhrady hotových výdajů insolvenčního správce činí 66.185,85 Kč a výtěžek připadající na pohledávky za podstatou činí 81.887,81 Kč. Zůstatek určený pro věřitele v rozvrhu činí 0,- Kč.

Z usnesení zdejšího soudu ze dne 14.12.2016, č.j. MSPH XXX-B-40, bylo dále zjištěno, že konkurs na majetek dlužníka FXXX XXXE s.r.o. se zrušuje, neboť majetek dlužníka je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující. Veškeré příjmy majetkové podstaty je třeba použít k uhrazení odměny a náhrady hotových výdajů insolvenčního správce a k uhrazení ostatních pohledávek za majetkovou podstatou. V daném případě tedy v majetkové podstatě nezůstávají žádné prostředky k rozdělení mezi věřitele.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že společnosti EUROPAPIER – BOHEMIA s.r.o. jakožto právnímu předchůdce žalobce vznikla škoda ve výši žalované částky, neboť tato částka představuje pohledávku přihlášenou tímto věřitelem do insolvenčního řízení, v jehož rámci byla tato pohledávka zjištěna, přičemž věřitel k uspokojení své pohledávky žádnou částku neobdržel.

Ze smlouvy o postoupení pohledávky z 9.2.2016 bylo dále zjištěno, že původní věřitel EUROPAPIER – BOHEMIA spol. s r.o. postoupil svou pohledávku ve výši 20.207,19 Kč za dlužníkem FXXX XXXE s.r.o. na žalobce jakožto nového věřitele. Dle čl. I./2 této smlouvy postupitel tímto postupuje postupníkovi výše definovanou pohledávku se všemi právy včetně práva na náhradu škody dle § 98 a § 99 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona, ve znění pozdějších předpisů. Postupník tuto pohledávku přijímá a zavazuje se za ni zaplatit postupiteli dohodnutou úplatu, uvedenou v čl. II. smlouvy. Podpisem této smlouvy postupník prohlašuje, že je mu plně znám stav předmětné pohledávky, kterou jako nejistou a nedobytnou přijímá.

K této smlouvě soud konstatuje, že se jedná o platně uzavřenou smlouvu ve smyslu § 1879 a násl. obč. zák., na jejímž základě se věřitelem pohledávky za dlužníkem FXXX XXXE s.r.o. ve výši 20.207,19 Kč stal žalobce.

Na posledním jednání ve věci samé dne 21.8.2017 žalovaný až v rámci závěrečného přednesu, tedy po procesním poučení poskytnutém oběma účastníkům ze strany soudu ve smyslu § 119a o.s.ř., namítl nedostatek aktivní legitimace žalobce s odůvodněním, že dle smlouvy o postoupení pohledávky z 9.2.2016 původní věřitel zvlášť postoupil na žalobce pohledávku za dlužníkem a zvlášť právo na náhradu škody. Přitom není ve smlouvě popsán vznik škody, není tedy ani zjevné, o jakou konkrétní škodu se jedná a vůči komu má být uplatňována. Dle názoru žalovaného tak k postoupení práva na náhradu škody nedošlo pro neurčitost.

Soud k této námitce žalovaného nepřihlédl, jednak pro opožděnost a jednak pro nedůvodnost.

Podle § 119a odst. 1 o.s.ř. před skončením jednání je předseda senátu povinen účastníky přítomné při jednání poučit, že všechny rozhodné skutečnosti musí uvést a že důkazy musí být označeny dříve, než ve věci vyhlásí rozhodnutí, neboť později uplatněné skutečnosti a důkazy jsou odvolacím důvodem jen za podmínek uvedených v § 205a. Ustanovení § 118b a § 175 odst. 4 část první věty za středníkem tím nejsou dotčena.

Dle názoru soudu je otázka aktivní legitimace v řízení nepochybně rozhodnou skutečností, kterou je třeba uplatnit ve lhůtě uvedené v § 118b odst. 1 o.s.ř. Byla-li námitka nedostatku aktivní legitimace žalobce vznesena až po poučení poskytnutém soudem účastníkům dle § 119a odst. 1 o.s.ř., nelze k této námitce přihlížet. Navíc – jak je již uvedeno shora – smlouvou ze dne 9.2.2016 původní věřitel EUROPAPIER – BOHEMIA spol. s r.o. postoupil na žalobce platně pohledávku za dlužníkem FXXX XXXE s.r.o. ve výši 20.207,19 Kč, v důsledku čehož se žalobce stal novým věřitelem této pohledávky se všemi právy s ní spojenými. Odpovědnost žalovaného vyplývá ze shora citovaných ust. § 98 a § 99 ins. zák., přičemž se jedná o odpovědnost za škodu vůči v insolvenčním řízení neuspokojenému věřiteli. Tímto původním neuspokojeným věřitelem byla společnost EUROPAPIER – BOHEMIA spol. s r.o., na základě smlouvy z 9.2.2016 se tímto věřitelem stal žalobce, který jako postupník nabyl spolu s postoupenou pohledávkou také její příslušenství a práva s ní spojená, včetně jejího zajištění (§ 1880 odst. 1 obč. zák.). Žalobce je tak aktivně legitimován k podání této žaloby.

Podle § 3 odst. 1 ins. zák. dlužník je v úpadku, jestliže má a) více věřitelů a b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a c) tyto závazky není schopen plnit (dále jen "platební neschopnost").

Podle § 3 odst. 2 ins. zák. má se za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.

Shora citované ustanovení ins. zák. definuje znaky úpadku. K přijetí závěru, že dlužník je v úpadku, musí být kumulativně splněny všechny tři podmínky uvedené v odst. 1 a k přijetí závěru o platební neschopnosti dlužníka pak postačuje splnění jedné z vyvratitelných domněnek uvedených v odst. 2.

K úpadkové situaci dlužníka FXXX XXXE s.r.o. žalobce tvrdil, že nastala již 20.6.2013, neboť k tomuto datu dlužník dlužil věřiteli DIAS TURNOV s.r.o. částku 20.000,- Kč splatnou 21.3.2013 a dále částku 59.688,- Kč splatnou 25.4.2013. Zároveň dlužník dlužil věřiteli VID GlassPartner s.r.o. částku 195.000,- Kč splatnou 2.1.2013 a částku 257.229,- Kč splatnou 8.2.2013. Platební neschopnost dlužníka je dána tím, že uvedené peněžité závazky dlužník nesplnil po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti.

Z výpisu z účetnictví dlužníka FXXX XXXE s.r.o. bylo zjištěno, že pohledávku věřitele VID GlassPartner s.r.o. ve výši 280.415,- Kč splatnou dne 2.1.2013 dlužník evidoval pod dokladem FP-17/2012. Na tuto pohledávku dlužník zaplatil věřiteli dne 30.5.2013 částku 30.415,- Kč, v průběhu července 2013 zaplatil dále 4 splátky po 10.000,- Kč a dne 11.12.2013 zaplatil 15.000,- Kč. Ke dni 20.6.2013 měl tedy dlužník peněžitý závazek vůči věřiteli VID GlassPartner s.r.o. ve výši 250.000,- Kč více než 5 měsíců po lhůtě splatnosti. Na další peněžitý závazek ve výši 257.229,- Kč splatný 8.2.2013 nebyla dlužníkem uhrazena jmenovanému věřiteli žádná částka.

Dále soud z účetnictví dlužníka zjistil, že pohledávku ve výši 39.113,- Kč vůči věřiteli DIAS TURNOV s.r.o. se splatností 21.3.2013 dlužník evidoval pod dokladem FP-59/2013. Dne 29.3.2013 zaplatil dlužník na tento závazek částku 19.113,- Kč a ke dni 20.6.2013 tedy

zůstal dluh ve výši 20.000,- Kč 3 měsíce po lhůtě splatnosti. Na tento dluh již dlužník neprovedl žádnou úhradu.

Z těchto zjištění učinil soud závěr, že dlužník FXXX XXXE s.r.o. byl v úpadku již ke dni 20.6.2013, neboť k tomuto datu dlužil věřiteli DIAS TURNOV s.r.o. částku 20.000,- Kč splatnou 21.3.2013 a částku 59.688,- Kč splatnou 25.4.2013. Dalšímu věřiteli VID GlassPartner s.r.o. dlužil ke dni 20.6.2013 částku 250.000,- Kč splatnou 2.1.2013 a částku 257.229,- Kč splatnou 8.2.2013. Na pohledávku splatnou 21.3.2013 věřiteli DIAS TURNOV s.r.o. dlužník zaplatil dne 29.3.2013 částku 19.113,- Kč, na pohledávku splatnou 2.1.2013 zaplatil dlužník věřiteli VID GlassPartner s.r.o. částku 30.415,- Kč dne 30.5.2013, na pohledávku splatnou 8.2.2013 nezaplatil žádnou částku. Je tak zřejmé, že dlužník zároveň neplnil své závazky po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, a to rovněž již k datu 20.6.2013.

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, odd. C, vložka 198631 bylo dále zjištěno, že dlužník FXXX XXXE s.r.o. byl do 30.6.2014 zapsán pod obchodní firmou RXXXO s.r.o. a že v období od 13.10.2012 do 27.2.2014 vykonával funkci xxx žalovaný spolu s P. B.. Žalovaný jako jeden z xxx měl tedy povinnost podat insolvenční návrh již k 20.6.2013 s ohledem na úpadkovou situaci dlužníka k tomuto datu.

Žalovaný jako účastník řízení vypověděl, že o účetnictví dlužník a FXXX XXXE s.r.o. neměl podrobný přehled, společnost zaměstnávala účetní. V roce 2013 nebyla situace úplně příznivá, žalovanému byl známo, že společnost dluží dodavateli diamantů, které potřebovala k výrobě. Uvedené pohledávky však byly průběžně spláceny, byť s prodlením. Od společnosti EUROPAPIER – BOHEMIA s.r.o. dlužník opakovaně nakupoval papírové kartony a z těch vyráběl krabice, do kterých byly baleny výrobky ze skla. Nákup těchto kartónů byl tedy nutný, neboť by dlužník neměl do čeho zabalit své výrobky za účelem jejich prodeje. Žalovaný se ve společnosti na pozici xxx zabýval spíše technickými věcmi a výrobní stránkou, ekonomické záležitosti a obchodní stránku měl na starosti druhý xxx P. B..

Z výpovědi svědka P. B. bylo zjištěno, že ve společnosti FXXX XXXE spol. s r.o. byl xxx i xxx. Společnost nakupovala diamanty a dia kotouče, které používala při výrobě svých zakázek, tj. výroba, broušení a leštění skla. V první polovině roku 2013 svědek úpadkovou situaci společnosti FXXX XXXE s.r.o. nepocíťoval, měl za to, že dluhy v té době ještě nepřevýšily obrát firmy. Ke zhoršení ekonomické situace společnosti došlo dle názoru svědka až ve druhé polovině roku 2013, kdy se svědek s žalovaným dohodli, že prodají své obchodní podíly třetí osobě. Společnost začala podnikat na podzim 2012, v té době se rozjížděla výroba a byly proto vysoké výdaje na tzv. vstupech. Společnost své pohledávky věřitelům splácela, těm byla situace společnosti známa a tolerovali splátky svých pohledávek i po lhůtě splatnosti. Dlužník měl se svými věřiteli ústní dohody o prodloužení splatnosti dodavatelských faktur. V 1. polovině roku 2013 se zvyšoval obrát a společnost začala splácet pohledávky vzniklé ještě v roce 2012. K podstatnému zhoršení ekonomické situace společnosti došlo až v listopadu či prosinci 2013. Tuto situaci společnost řešila snižováním stavu zaměstnanců a hledáním nových možností odbytu. Úpadkovou situaci společnosti v 1. polovině roku 2013 svědek nepocíťoval. V roce 2013 insolvenční návrh podán nebyl, neboť svědek s žalovaným měli za to, že společnost situaci zvládne, na konci roku 2013 se situace velmi zhoršila a na počátku roku 2014 již byla neúnosná. Proto svědek i žalovaný využili zájmu o odkoupení jejich obchodních podílů, insolvenční návrh nepodali, tento návrh následně v březnu 2014 podal nový xxx pan M..

Po zhodnocení těchto důkazů soud konstatuje, že žalovaný jako xxx xxx – xxx dlužníka FXXX XXXE s.r.o. měl při náležité pečlivosti vědět o úpadku tohoto dlužníka již k datu 20.6.2013, kdy dlužník k tomuto datu dlužil dvěma věřitelům více než půl miliónu Kč. Jednalo se při tom o peněžité závazky déle než 30 dnů po lhůtě splatnosti, na které byly provedeny ze strany dlužníka pouze 2 splátky – 29.3.2013 ve výši 19.113,- Kč a 30.5.2013 ve výši 30.415,- Kč. Protože žalovaný jménem dlužníka insolvenční návrh k uvedenému datu nepodal, odpovídá žalobci za škodu ve smyslu § 99 ins. zák., a to ve výši žalované částky. Liberační důvody stanovené v § 99 odst. 3 ins. zák. v řízení prokázány nebyly a ke vzniku škody došlo v příčinné souvislosti s porušením povinnosti žalovaného podat včas insolvenční návrh, neboť v takovém případě by předmětná pohledávka právnímu předchůdci žalobce vůbec nevznikla.

S odkazem na tyto závěry soud žalobě vyhověl s výjimkou části nároku na zaplacení zákonných úroků z prodlení ve výši 8,05% ročně z žalované částky za období od 5.1.2016 do 15.2.2016. Nárok na zaplacení zákonných úroků z prodlení vyplývá z ust. § 1802 a § 1970 obč. zák. V písemné výzvě z 12.2.2016 vyzval žalobce žalovaného k úhradě dluhu ve lhůtě 3 dnů a je proto třeba dospět k závěru, že žalovaný se ocitl v prodlení až od 16.2.2016.

S odkazem na tyto závěry soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích I. a II. tohoto rozsudku.

O nákladech řízení bylo ve výroku III. rozhodnuto dle § 142 odst. 3 o.s.ř. Žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení v plné výši 1.010,- Kč, představující náklady za zaplacení soudního poplatku s tím, že žalobce měl procesní neúspěch pouze v poměrně nepatrné části týkající se části nároku na zaplacení zákonných úroků z prodlení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 21 srpna 2017

JUDr. Alena Hrdličková v. r.
soudkyně

Za správnost:
M. K.